

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16Csp/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120341081
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:6120341081.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v sporovej veci žalobcu: B. T., narodená XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/X, XXX XX T.Č. právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752 právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava o zaplatenie 500,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 500,- eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
- II. Súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% zo sumy 500,- eur od 22.07.2020 do zaplatenia zastavuje.
- III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.
- IV. Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I súdny poplatok vo výške 30,- eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou (návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní sp. zn. 30Up/1411/2020) doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 23. júla 2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 500,- eur s príslušenstvom titulom primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní odôvodnil tým, že dňa 14.01.2011 žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako spotrebiteľovi na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.01.2011 označenej ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver žalobcovi. Žalovaný sa návrhom podaným na Stálom rozhodcovskom súde Victoria rozhodcovský súd v Žiline, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o. domáhal, aby súd zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy predstavujúcej údajný dlh z predmetnej zmluvy o úvere, pričom právomoc rozhodcovského súdu mala byť založená rozhodcovskou zmluvou uzatvorenou popri zmluve o úvere. Rozhodcovský súd vydal dňa 10.06.2013 rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1493/13-LP. Žalobca voči rozhodcovskému rozsudku podal žalobu o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku na Okresnom súde Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 10Csr/1/2015. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom č.k. 10Csr/1/2015-143 zo dňa 02.07.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.08.2018, rozhodcovský rozsudok zrušil, nakoľko vydaním rozhodcovského rozsudku došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, ktorého integrálnou súčasťou je ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami, právo na pravdivé a úplné informácie o zmluvnom vzťahu, právo na konanie s odbornou starostlivosťou zo strany veriteľa garantovaných ustanoveniami

§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené skutočnosti vznikol žalobcovi ako spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie, ktorého zaplata sa v prejednávanej veci podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa domáha. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. upravuje právo spotrebiteľa, ktorý na súde úspešne uplatnil porušenie svojho práva alebo povinnosti vyplývajúceho zo zákona na ochranu spotrebiteľa či z osobitných predpisov upravujúcich postavenie spotrebiteľa a spotrebiteľské právne vzťahy, na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za toto porušenie zodpovedá. Žalobca v otázke, kedy je možné hovoriť o splnení podmienok na vznik nároku spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 a uviedol, že na základe záverov najvyššieho súdu možno konštatovať, že úspešným uplatnením práva na súde je nutné rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu zo spotrebiteľskej zmluvy alebo určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalobca ďalej uviedol, že v prejednávanej veci je táto podmienka splnená právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Žiar nad Hronom, ktorým súd právoplatne zrušil rozhodcovský rozsudok z dôvodu porušenia predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, neprijateľnej zmluvnej rozhodcovskej doložky, pochybeniam zo strany veriteľa už pri samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na to, že žalobca úspešne uplatnil porušenie svojich práv na súde a podanou žalobou uplatňuje právo na primerané zadosťučinenie zo strany žalovaného, ktorý sa voči spotrebiteľovi tohto porušenia dopustil, má žalobca za to, že sú splnené podmienky na priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie súdom. Žalobca si uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur. Vznik ujmy s prihliadnutím na uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nie je potrebné skúmať a preukazovať, nakoľko na vznik práva postačuje samotné porušenie práva alebo povinnosti. Jediným kritériom posúdenia výšky primeraného zadosťučinenia je primeranosť. Zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvného vzťahu a to vyústilo do ďalších zbytočných a časovo aj psychicky náročných konaní pred rozhodcovským súdom, exekučným súdom a všeobecným súdom. Suma primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur je primeraná a to aj s prihliadnutím na to, že na podklade rozhodcovského rozsudku sa žalovaný snažil od žalobcu vymôcť podstatne vyššiu sumu, pozostávajúcu z údajnej istiny vo výške 1.966,25 eur a príslušenstva pozostávajúceho z údajnej zmluvnej pokuty a úroku z omeškania a trov rozhodcovského konania, ktoré spolu s istinou dosahovali sumu viac ako 2.500,- eur. Žalobca z dôvodu, že žalovaný ani napriek výzve žalobcu dlžnú sumu nevrátil, uplatnil si tiež nárok na úrok z omeškania zo sumy primeraného finančného zadosťučinenia od 22.07.2020.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 24. júla 2020 platobný rozkaz sp. zn. 30Up/1411/2020, v ktorom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní od doručenia platobnému rozkazu istinu 500,- eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 500,- eur od 22. 07.2020 do zaplata a trov konania vo výške 163,73 eur.

2.1. Platobný rozkaz bol doručený žalobcovi dňa 28.07.2020 a žalovanému dňa 03.08.2020.

3. Žalovaný proti platobnému rozkazu sp. zn. 30Up/1411/2020 zo dňa 24. júla 2020 vydanému Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní, podal odpor s vecným odôvodnením a navrhol, aby súd po prejednaní veci žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania. Žalovaný poprel dôvodnosť tvrdeného nároku na zaplata primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovaný uviedol, že zo žaloby nie je možné zistiť jedinú skutočnosť, ktorou by žalobca žalovanú sumu odôvodnil. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. sa vyžaduje úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa a zodpovednosť za porušenie práva alebo povinnosti taktó ustanovenej zákonom. Zo žaloby nevyplýva ani preukázanie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalobca neoznačil a ani nekonkretizoval porušenie, ktorého práva alebo povinnosti mu zakladá nárok, ktorý si uplatňuje podanou žalobou. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie za akékoľvek úspešné uplatnenie akéhokoľvek práva, potom by to zakotvil priamo (za porušenie) a neviazal by to na to, či sa spotrebiteľ úspešne (účelne) domáhal jeho ochrany na súde. Účelom ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva, najmä v reklamačnom konaní, primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní. Žalovaný tiež poukázal na fakt, že podaná žaloba neobsahuje ani jednu skutočnosť, ktorou by suma 500,- eur bola odôvodnená. Žalovaný tiež namietol uplatnený úrok z omeškania, pretože do žiadneho omeškania sa nedostal, keď omeškание by mohlo vzniknúť až okamihom nesplnenia rozsudkom uloženéj povinnosti.

4. Žalobca podaním doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica podal vyjadrenie k odporu žalovaného a navrhol podľa § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že s argumentáciou žalovaného nesúhlasí, považuje ju za zavádzajúcu a nezohľadňujúcu aktuálnu právnu úpravu ani rozhodovaciu prax v konaniach o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Tvrdenia žalovaného, že zo žaloby nie je možné zistiť jedinú skutočnosť, ktorou by žalobu alebo žalovanú sumu žalobca odôvodnil sa nezakladá na pravde, keď tieto skutočnosti z podanej žaloby vyplývajú. V právoplatnom rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10Csr/1/2015-143 zo dňa 02.07.2018 bolo jasne súdom deklarované porušenie práv spotrebiteľa nesprávnym právnym postupom žalovaného priamo v kontraktačnom procese. Rozhodnutie deklarovalo porušenie žalobcovho práva žalovaným a v merite vecí rozhodlo o jeho ochrane. Rozhodnutím bola žalobcovi poskytnutá ochrana pred nesprávnym postupom žalovaného, ktorý mal pôvod už v samotnom počiatku zmluvného vzťahu. Žalovaný ako veriteľ porušil práva spotrebiteľa na informácie pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretá zmluva nemala zákonom vyžadovanú písomnú formu a zmluva bola neplatná. Údaje o schválenom úvere žalovaným v čase, kedy zmluvu podpisoval žalobca, neboli obsahom zmluvy, a preto ich žalobca nemohol akceptovať. Zmenené údaje, ktoré neboli obsahom žiadosti o poskytnutie revolvingu/Zmluvy o revolvingovom úvere smerované žalovaným žalobcovi predstavovali nový návrh na uzatvorenie zmluvy a nebolo preukázané, že žalobca takýto návrh akceptoval. Žalobca ďalej poukázal na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.06.2013, z ktorého vyplýva, že ustanovenie žiadnym spôsobom neurčuje povinnosť spotrebiteľa odôvodňovať výšku primeraného finančného zadosťučinenia, či preukazovať ujmu, nakoľko od tohto kritéria zákonodarca upustil novelou uvádzaného ustanovenia, ktoré nadobudlo účinnosť 10.06.2013. Jediným kritériom posúdenia výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť k porušeniu práv spotrebiteľa. Žalobca uplatnenú výšku primeraného zadosťučinenia odvodzuje aj s prihliadnutím na to, že na podklade rozhodcovského rozsudku sa žalovaný snažil od žalobcu (spotrebiteľa) vymôcť podstatne vyššiu sumu, pozostávajúcu z údajnej istiny vo výške 1.966,25 eur a príslušenstva, sumu ktorá dosahovala viac ako 2.500,- eur. Žalobca utrpel ujmu minimálne v psychickej rovine a to neprimeranou záťažou spôsobenou rozhodcovským konaním vedeným nezákonne proti spotrebiteľovi, následným ohrozením jeho majetkových pomerov v exekučnom konaní, ktoré nasledovalo po vydaní rozhodcovského rozsudku, konaním pred všeobecným súdom, kde bol nútený hájiť svoje porušené práva a domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku a zabezpečenia ochrany svojich práv zo strany súdu. Celý zdĺhavý a náročný postup trvajúci roky bol pre žalobcu nesmiernou psychickou záťažou, ktorá napriek tomu, že ujma nie je v súčasnej právnej úprave jedným z definičných znakov práva na primerané finančné zadosťučinenie, iba umocňuje vznik a existenciu tohto práva žalobcu. Žalobca si neuplatňuje ani 20% zo sumy, ktorú sa od neho snažil vylákať žalovaný. Obrana žalovaného je zovšeobecnená, bezpredmetná a názory žalovaného predstavujú skôr len akýsi názor, pocit nesúhlasu s pre neho prísnu právnou normou. Argumentáciu žalobcu potvrdzujú niektoré rozhodnutia súdov ako napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/56/2019 zo dňa 11.06.2019, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/127/2013 zo dňa 26.03.2015.

5. Platobný rozkaz sp. zn. 30Up/1411/2020 zo dňa 24. júla 2020 vydaný Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní bol v zmysle § 11 ods. 5 Zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní podaním odporu s vecným odôvodnením žalovaným zrušený bez vydania rozhodnutia.

6. Okresný súd Banská Bystrica dňa 28.08.2020 postúpil vec Okresnému súdu Bratislava I ako súdu vecne a miestne príslušnému na jej prejednanie.

7. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 19.10.2020 a uviedol, že popiera vznik a výšku nároku, ktorého sa žalobca domáha, nakoľko ani zo žaloby a ani z následného vyjadrenia nevyplýva preukázanie takých skutočností, ktoré by preukazovali uplatňovaný nárok čo do základu a výšky. Ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Podmienka úspešné uplatnenie porušenia práva musí súvisieť s konkrétnym súdnym rozhodnutím o tom, že konkrétne právo spotrebiteľa porušené bolo. Takéto rozhodnutie vydané nebolo a žalobcom označený rozsudok nie je rozsudkom o úspešnom uplatnení porušenia práva žalobcu ako spotrebiteľa. Predpoklad formulovaný v zákone vyžaduje logicky

rozhodnutie vo výroku súdu, v ktorom sa uvedené konštatuje. S poukazom na judikatúru ústavného súdu ako aj rozhodovaciu prax najvyššieho súdu sa vyžaduje rozhodnutie, teda autoritatívne vyslovenie porušenia v podobe výroku ako jedinej záväznej a právne relevantnej časti každého rozhodnutia, ktorým spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti. Vzhľadom na uvedené na strane žalobcu nevznikla a ani nemohla vzniknúť žiadna ťažko napravitelná majetková resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by prípadne zakladala premisu o možnosti nároku na finančné zadosťučinenie. Žalobca neosvedčil a nepreukázal splnenie zákonnej podmienky podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalobcom predložený rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom nekonštatuje a neurčuje porušenie povinnosti žalovaného ustanovenej právnym predpisom na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný žalobu žiadal zamietnuť.

7.1. Žalovaný v následnom vyjadrení doručenom súdu dňa 23.10.2020 uviedol, že pre úspešné uplatnenie nemajetkovej ujmy podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je nevyhnutné, aby bola jej existencia tvrdená, a aby bola ujma preukázaná ako skutočná. Samotné tvrdenie, že žalobca ako spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva, nie je záverom o skutočnej existencii takejto ujmy a pre priznanie finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nie je dostatočný. Skutočnosť, že súd rozhodol o zrušení rozhodcovského rozsudku v rozsudku 10Csr/1/2015 neznamena, že je možné označiť porušenie výslovne formulovanej povinnosti dodávateľa. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia je prostriedok slúžiaci k reparácii ujmy. Nie je zrejme akú konkrétnu ujmu žalobca utrpel, keďže ju nepreukázal a ani netvrdil, a teda ani nie možné následne ani určiť konkrétne finančné zadosťučinenie, ktoré by slúžilo k reparácii vzniknutej ujmy na strane žalobcu.

8. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 03.11.2020 vzal žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% zo sumy 500,- eur od 22.07.2020 do zaplatenia späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Žalobca vo vyjadrení tiež uviedol, že s argumentáciou žalovaného nesúhlasí. Žalovaný uvádza ničím nepodložené a o zákon sa neopierajúce tvrdenia, ktoré nezodpovedajú skutočnosti, a ktoré nesúvisia s uplatňovaným nárokom žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, vzhľadom na úspešné uplatnenie porušenia práva žalobcu na súde. Dňa 10.06.2013 nadobudlo účinnosť pozmenené ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., ktorým zákonodarca vypustil ako podmienku pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podmienku preukázania ujmy. Žalobca opätovne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, v ktorom najvyšší súd vysvetľuje, že pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačuje úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa na súde. Jediným kritériom pre priznanie finančného zadosťučinenia je primeranosť. Žalobca v žalobe logicky a odôvodnene vymedzil od čoho odvodzuje výšku primeraného finančného zadosťučinenia a poukázal na to, že v obdobných prípadoch súdy priznávali spotrebiteľom sumy primeraného zadosťučinenia až do výšky 100% z úspešne vymoženej sumy bezdôvodného obohatenia alebo zo sumy, ktorú sa veriteľ snažil od spotrebiteľa vymôcť v rozpore s predpismi na ochranu spotrebiteľa, ide napr. o rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/53/2016, sp. zn. 6Co/104/2017, sp. zn. 7Co/23/2017, sp. zn. 19Co/30/2018, sp. zn. 7Co/49/2018, sp. zn. 21Co/31/2018. Na priznanie nároku na primerané zadosťučinenie sa nevyžaduje preukázanie vzniku ujmy, ale i napriek tomu žalobca tvrdí, že ako spotrebiteľ utrpel ujmu minimálne v psychickej rovine a to neprimeranou záťažou spôsobenou nezákonným postupom veriteľa, ktorý mu predkladal zmluvy o spotrebiteľskom úvere v rozpore so zákonom, zneužíval svoje silnejšie postavenie, započal proti nemu rozhodcovské konanie a s nulitným rozhodcovským rozsudkom mu hrozil exekučným konaním, čo výrazne narušilo ekonomickú a majetkovú stabilitu žalobcu. K tvrdeniam žalovaného, že skutočnosť, že súd rozhodol o zrušení rozhodcovského rozsudku neznamena, že je to možné označiť za porušenie výslovne formulovanej povinnosti dodávateľa, žalobca uviedol, že žalovaný ako dodávateľ sa dopustil porušenia svojich povinností postupom opomínajúcim obligatórne náležitosti zmluvy. Poukázal na § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. a uviedol, že z dikcie tohto ustanovenia o povinnosti veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi informácie vyplýva, že žalovaný si túto povinnosť nemohol splniť, keď spotrebiteľa neinformoval o riadnych obligatórnych náležitostiach zmluvy, keďže tieto boli v zmluve uvedené nesprávne alebo úplne absentovali. K porušeniu práv spotrebiteľa ako aj povinnosti veriteľa sa žalovaný dopustil samotným postupom v kontraktáčnom procese, keď spotrebiteľa neinformoval, spotrebiteľa zavádzal o skutočných náležitostiach zmluvy, nekonal s odbornou starostlivosťou, zneužil slabšie postavenie spotrebiteľa, keď po podpise spotrebiteľa zmenil v zmluve niektoré obligatórne náležitosti resp. tieto dodatočne doplnil a tým porušil okrem iných ustanovenie § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 písmeno a) zákona č. 129/2010. Žalovaný sa svojim postupom dopustil aj porušenia ustanovení o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka,

ktorou bola aj samotná rozhodcovská doložka. Uvedené skutočnosti boli skúmané súdom v pôvodnom konaní, v ktorom súd dal spotrebiteľovi za pravdu a rozhodol v jeho prospech.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dokladmi - predžalobná výzva žalobcu zo dňa 17.07.2020, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10Csr/1/2015-143 zo dňa 2. júla 2018, doložka právoplatnosti, 1. strana rozhodcovský rozsudok sp.zn. RK-PC-1493/13-LP, upovedomenie o začatí exekúcie súdny exekútor JUDr. Ing. Ján Gasper, PhD., oznámenie žalovaného ohľadne výzvy na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia zo dňa 17.07.2020.

10. Súd v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov a na základe tvrdení strán sporu zistil, že

10.1. Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. proti žalovanému B. T.Á. o zaplatenie pohľadávky vo výške 1.966,25 eur s príslušenstvom rozhodol rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RK-PC-1493/13-LP zo dňa 10.06.2013 tak, že žalovanej B. T. uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodcovského rozsudku sumu vo výške 1.966,25 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 2,525% ročne zo sumy 80,37 eur od 18.12.2011 do 21.12.2011, zo sumy 80,37 eur od 18.12.2011 do 21.12.2011, zo sumy 80,37 eur od 18.01.2011 do 29.01.2012, zo sumy 80,37 eur od 18.02.2011 do 05.03.2012, zo sumy 40,00 eur od 06.03.2012 do 11.03.2012, zo sumy 80,37 eur od 18.03.2012 do 18.03.2012, zo sumy 80,37 eur od 18.05.2012 do 26.06.2012, zo sumy 80,37 eur od 18.06.2012 do 26.06.2012, zo sumy 79,74 eur od 27.06.2012 do 27.06.2012, zo sumy 38,74 eur od 28.06.2012 do 30.07.2012, zo sumy 80,37 eur od 18.07.2012 do 30.07.2012, zo sumy 78,11 eur od 31.07.2012 do 30.08.2012, zo sumy 16,00 eur od 31.08.2012 do 17.09.2012, zo sumy 80,37 eur od 18.08.2012 do 17.09.2012, zo sumy 55,37 eur od 18.09.2012 do 21.10.2012, zo sumy 80,37 eur od 18.09.2012 do 30.10.2012, zo sumy 15,37 eur od 31.10.2012 do 10.12.2012, zo sumy 80,37 eur od 18.10.2012 do 10.12.2012, zo sumy 79,74 eur od 11.12.2012 do 16.12.2012, zo sumy 79,11 eur od 18.12.2012 do 30.01.2013, zo sumy 16,00 eur od 31.01.2013 do 10.02.2013, zo sumy 80,37 eur od 18.01.2013 do 10.02.2013, zo sumy 78,37 eur od 11.02.2013 do 21.03.2013, zo sumy 37,37 eur od 22.03.2013 do zaplatenie, zo sumy 80,37 eur od 18.02.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 18.03.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 18.04.2013 do zaplatenia, zo sumy 1.687,77 eur od 23.04.2013 do zaplatenia a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1.500,00 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný platiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1.966,25 eur do zaplatenia, poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 49,79 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 320,91 eur.

10.2. Súdny exekútor JUDr. Ing. Ján Gasper, PhD. exekútorsky úrad Rimavská Sobota upovedomil žalobcu vo veci návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. proti povinnému B. T., upovedomením o začatí exekúcie EX 479/15, že vzhľadom na to, že nesplnil čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie rozhodcovský rozsudok č.k. RK-PC-1493/13-LP, ktorý vydal Victoria rozhodcovský súd v Žiline dňa 10.06.2013, a ktorý sa stal právoplatným dňa 23.08.2013 a vykonateľným dňa 27.08.2013 a to na základe návrhu na vykonanie exekúcie a Poverenia vydaného Okresným súdom Žiar nad Hronom pod č. XXXX*XXXXXX zo dňa 13.04.2015, sa začalo exekučné konanie na Exekútorskom úrade JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD. - súdneho exekútora proti žalobcovi ako povinnému a zároveň vyzval povinného (v tomto konaní žalobcu) na dobrovoľné splnenie povinnosti a žiadal, aby v lehote 14 dní od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie dobrovoľne uhradil vymáhanú dlžnú sumu pre oprávneného ako aj trovy exekúcie, vrátane 20% DPH vo výške 2.821,28 eur. Suma 2.821,28 eur pozostávala z vymáhanej sumy pre oprávneného vrátane príslušenstva vo výške 2.471,04 eur, trovy exekúcie vo výške 10% odmeny súdneho exekútora vrátane 20% DPH vo výške 299,40 eur a hotové výdavky ku dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie 50,84 eur alebo do 14 dní od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie vzniesol u exekútora povereného vykonaním exekúcie námietky proti exekúcii.

10.3. Okresný súd Žiar nad Hronom rozhodol v právnej veci žalobkyne B. T. proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku a iné rozsudkom č.k. 10Csr/1/2015-143 zo dňa 2. júla 2018 tak, že zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o. vydaný v konaní vedenom pod spisovou značkou č.k. RK-PC-1493/13-LP dňa 10.06.2013, odložil vykonateľnosť predmetného rozsudku a žalobkyňi zároveň priznal voči žalovanému náhradu trov konania v pomere 100% trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.08.2018. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že

žalobca žalobu odôvodnil tým, že rozhodcovská zmluva, na podklade ktorej mala byť daná právomoc rozhodcovského súdu na konanie je neplatná, boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa tým, že rozhodcovský súd ho ako účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania zaväzuje na plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom a tiež z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uzavretím rozhodcovskej zmluvy viažucej sa k zmluve o úvere si žalobca ako spotrebiteľ zhoršil svoje postavenie, medzi ním a žalovaným došlo k nerovnováhe pokiaľ ide o výber súdu na riešenie prípadných sporov z uzavretej zmluvy, výber rozhodcovského súdu ani osoby rozhodcu nemohol nijako ovplyvniť. Poukázal tiež na dojednanie odplaty za poskytnutie úveru predstavujúcej 70,01% ročné navýšenie úveru označiac uvedené ako neprijateľnú zmluvnú podmienku ako aj na absenciu náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá žalovaným nebola zohľadnená v podobe kvalifikovania úveru ako bezúročného a bezpoplatkového. Súd žalobu žalobcu posúdil podľa ustanovení § 73 ods. 1, 2, 3, § 46 ods. 3, § 45 ods. 1, 3 Zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 2, § 3 ods. 1, § 34, § 43, § 43a, § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 6 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv a § 497 Obchodného zákonníka a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Súd uviedol, že žalobca predložil listinu, v zmysle ktorej žalobca ako dlžník mal so žalovaným ako veriteľom dňa 14.01.2011 uzavrieť Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške 1.500,- eur, ktorý mal žalobca splácať v 42 splátkach k 17. dňu v mesiaci, mesačná splátka 80,37 eur, celková čiastka, ktorú mal zaplatiť 3.375,54 eur, RPMN na úver 69,50%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN 47,57%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84%, celková čiastka revolvingu, ktorú mal dlžník zaplatiť 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21% a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9%. Totožného dňa strany uzatvorili Rozhodcovskú zmluvu, predmetom ktorej bolo okrem iného dojednanie o tom, že všetky spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami, vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením či neplatnosťou budú riešené a) Slovenský arbitrážny súd, zriadený Slovak arbitration court s.r.o. Bratislava, b) Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o. Banská Bystrica. Súd konštatoval, že pri uzatváraní Zmluvy o revolvingovom úvere bol právny vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom založený spotrebiteľskou zmluvou t.j. vzťah spotrebiteľský a zároveň je možné definovať uvedený vzťah ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý bol poskytnutý formou úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.). Súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca podpísal Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXX dňa 08.01.2011 v Ž. a žalovaný dňa 14.01.2011 v R.. V návrhu na uzavretie zmluvy boli vyplnené údaje v bode 5 a to poskytnutá čiastka úveru 1.500,- eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/17, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN 70,01%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN 47,57%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84%, dlžník musí zaplatiť 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. Žalobca Zmluvu s takto uvedenými údajmi podpísal dňa 08.01.2011 v Ž.. Žalovaný vyplnil údaje v bode 6. Zmluvy a túto podpísal v R. dňa 14.01.2011. V bode 6. sú uvedené údaje o Schválenom úvere: 42/17, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 eur, RPMN 69,50%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN 47,57%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, dlžník musí zaplatiť 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 60,49%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. Následne zo strany žalobcu už k akceptácii návrhu nedošlo. Žalobca nemal možnosť namietat alebo nesúhlasit s údajmi, ktoré následne doplnil žalovaný v bode 6, a ktoré sú odlišné od údajov v bode 5. Podľa názoru súdu bolo jednoznačné, že v prípade doplňovania údajov do znenia zmluvy alebo uvedenia iných údajov (v inej hodnote) sa jedná o zmenu návrhu (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktorý mal žalobca prijať, a keďže zákon vyžaduje pod sankciou neplatnosti v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere písomnú formu zmluvy, žalobca mal formulár opäť opatrit' svojim podpisom a následne rovnopis doručiť do dispozície žalovaného. V danom prípade však tento postup nebol preukázaný. Zmluva tak nemá zákonom vyžadovanú písomnú formu, a preto je zmluva neplatná. Údaje o schválenom úvere žalovaným v čase, kedy zmluvu o revolvingovom úvere podpisoval žalobca totiž neboli obsahom zmluvy, preto ich žalobca nemohol akceptovať. Pre absolútnu neplatnosť je charakteristické, že pôsobí ex tunc t.j. od začiatku; priamo zo zákona a súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti (ex offa), nie je prípustná konvalidácia alebo ratihabícia, teda nie je ju možné napraviť, keďže nemožno naprávať úkon, ktorý

neexistuje. Súd s poukazom na hospodárnosť konania neposudzoval, či zmluva obsahuje zákonom stanovené náležitosti ako aj či je odplata vysoká, nakoľko to na posúdenie neplatnosti zmluvy z dôvodu nedostatku písomnej formy nemalo žiaden vplyv. Základom pre rozhodovanie rozhodcovského súdu bolo uzavretie Zmluvy o revolvingovom úvere, z ktorej si žalobca svoje povinnosti splácať úver neplnil riadnym spôsobom. Rozhodcovský súd založil svoju právomoc konať na základe Rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola viazaná na Zmluvu o revolvingovom úvere. Vzhľadom k tomu, že súd konštatoval, že Zmluva o revolvingovom úvere je neplatná, bol daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku s poukazom na to, že je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy (§ 45 ods. 1 písmeno e zákona č. 335/2014 Z.z.), stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu (§ 45 ods. 1 písmeno i zákona č. 335/2014 Z.z.), rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom, výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky (§ 45 ods. 1 písmeno k zákona č. 335/2014 Z.z.), rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 45 ods. 1 písmeno l zákona č. 335/2014 Z.z.). Súd žalobe žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku vyhovel.

10.4. Žalobca výzvou zo dňa 17.07.2020 vyzval žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa z dôvodu, že Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 10Cs/1/2015 deklaroval porušenie práv spotrebiteľa v zmysle príslušných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

10.5. Žalovaný listom zo dňa 17.07.2020 zn. 8200036167 oznámil žalobcovi k výzve na vydanie primeraného zadosťučinenia, že neeviduje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalovaného zaväzovalo na úhradu primeraného finančného zadosťučinenia a z uvedeného dôvodu odmieta akékoľvek plnenie.

11. Podľa § 2 písmeno a, b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania,
- b) predávajúcou osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

12. Súd za stavu, keď predmetom prejednávanej veci bol nárok žalobcu na zaplatenie finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v dôsledku skutočnosti, že postupom žalovaného došlo k porušeniu práv žalobcu ako spotrebiteľa vyplývajúcich mu z predpisov na ochranu spotrebiteľa posudzoval, či žalobca má postavenie spotrebiteľa a či si žalobca porušenie práv alebo povinnosti úspešne uplatnil na súde.

12.1. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je ochrana porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

12.2. Súd posúdil záväzkový právny vzťah žalobcu a žalovaného, vzťah od ktorého žalobca odvodzoval nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX označenej ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 14.01.2011 ako vzťah spotrebiteľský podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere, čo medzi stranami ani nebolo sporné, spĺňa zákonné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písmeno d) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný vystupoval pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako obchodná spoločnosť - právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, keď podľa výpisu z obchodného registra bolo predmetom podnikania žalovaného okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá so žalobkyňou ako fyzickou osobou, nepodnikateľom.

12.3. Podmienku úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti na súde žalobcom mal súd za preukázanú právoplatným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10Csr/1/2015-143 zo dňa 02.07.2018.

12.4. Súd pri rozhodovaní o priznaní žalobcom požadovaného finančného zadosťučinenia vyhodnocoval konkrétne okolnosti prejednávanej veci a dospel k záveru, že priznanie finančného zadosťučinenia za žalobcom namietané porušenie jeho práva je dôvodné, nakoľko mal za to, že žalobca preukázal vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie a jeho priznanie v uplatnenej výške považoval súd za primerané povahy a rozsahu porušenia práv žalobcu a zodpovedajúce svojmu účelu, teda poskytnutiu satisfakcie. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10Csr/1/2015-143 zo dňa 02. júla 2018 vyplýva, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv žalobcu ako spotrebiteľa, keď v dôsledku konania žalovaného ako veriteľa došlo k uzavretiu neplatnej zmluvy v dôsledku absencie jej písomnej formy. Žalobca teda preukázal, že žalovaný sa dopustil porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, keď preukázal, že Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom č. k. 10Csr/1/2015-143 zo dňa 2. júla 2018, právoplatným dňa 14.08.2018, bol úspešný v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku, nakoľko súd rozhodcovský rozsudok zrušil. S ohľadom na uvedené mal súd za preukázané, že žalobca sa úspešne domohol preukázania porušenia jeho práv, čoho následkom bolo zrušenie rozhodcovského rozsudku.

12.5. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že žalobca nepreukázal existenciu ujmy a ani neuviedol akú konkrétnu ujmu utrpel, a teda nie je vôbec možné určiť konkrétne primerané finančné zadosťučinenie, ktoré by slúžilo k reparácii, k zhojeniu, odčineniu vzniknutej ujmy na strane žalobcu, súd uvádza, že zákon pre priznanie finančného zadosťučinenia žiadne osobitné podmienky nestanovuje a pre úspešné uplatnenie nároku na primerané zadosťučinenie spotrebiteľovi nevyžaduje, aby žalobca preukázal existenciu konkrétnej ujmy. V tejto súvislosti súd v zhode so žalobcom poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019. Najvyšší súd v odôvodnení uvedeného rozhodnutia uviedol, že aplikujúc režim zákona č. 250/2007 Z. z. je potom nutné použiť jeho § 3 ods. 5, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom

a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy, a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia) je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy.

12.6. Vo vzťahu k námietke žalovaného ohľadne skutočnosti, že žalobca neoznačil žiadnu skutkovú okolnosť, ktorá by preukazovala primeranosť požadovanej sumy, súd udáva, že ani s týmto tvrdením žalovaného sa nestotožnil. Naopak súd mal za to, že žalobcom uplatnené finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur je vzhľadom na okolnosti v prejednávanej veci primerané. Súd sa stotožnil s dôvodmi uvádzanými žalobcom, ktorými odôvodňoval primeranosť ním uplatnenej výšky finančného zadosťučinenia. Žalobca v tomto smere uviedol, že zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na začiatku ich zmluvného vzťahu čo vyústilo do ďalších zbytočných a časovo aj psychicky náročných konaní pred rozhodcovským súdom, exekučným súdom a všeobecným súdom. Suma primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur je primeraná a to aj s prihliadnutím na to, že na podklade rozhodcovského rozsudku sa žalovaný snažil od žalobcu vymôcť podstatne vyššiu sumu pozostávajúcu z údajnej istiny vo výške 1.966,25 eur a príslušenstva pozostávajúceho z údajnej zmluvnej pokuty a úroku z omeškania a trov rozhodcovského konania, ktoré spolu s istinou dosahovali sumu viac ako 2.500,- eur. Žalobca utrpel ujmu minimálne v psychickej rovine a to neprimeranou záťažou spôsobenou nezákonným postupom veriteľa, ktorý mu predkladal zmluvy o spotrebiteľskom úvere v rozpore so zákonom, zneužíval svoje silnejšie postavenie a zahájil proti nemu rozhodcovské konanie a s nulitným rozhodcovským rozsudkom mu hrozil exekučným konaním, čo výrazne narušilo ekonomickú a majetkovú stabilitu žalobcu.

12.7. Súd pri rozhodovaní o priznaní žalobcom požadovaného finančného zadosťučinenia vyhodnotil konkrétne okolnosti prejednávanej veci a dospel k záveru, že priznanie finančného zadosťučinenia za žalobcom namietané porušenie jeho práva vo výške 500,- eur je dôvodné, nakoľko jeho priznanie je primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu a zodpovedá svojmu účelu, teda poskytnutiu satisfakcie.

13. Sumarizáciou uvedeného mal súd za to, že žalobca preukázal dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

14. Žalobca pred predbežným prejednaním sporu a začatím prvého pojednávania vo veci podaním doručeným súdu dňa 03.11.2020 vzal žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% zo sumy 500,- eur od 22.07.2020 do zaplatenia späť.

15. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Podľa § 146 ods. 2 Civilného sporového poriadku súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

16. Žaloba v časti o zaplatenie príslušenstva bola žalobcom vzatá späť pred predbežným prejednaním sporu a pojednávaním a nie sú splnené podmienky ustanovenia § 146 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd preto s poukazom na § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% zo sumy 500,- eur od 22.07.2020 do zaplatenia zastavil.

17. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa úspešnosti žalobcu v spore, keď žalobca bol v konaní plne úspešný a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania t.j. náhradu trov konania v rozsahu 100%.

18.1. K náhrade trov konania v súvislosti so zastavením konania v časti príslušenstva súd uvádza, že i keď žalobca vzal žalobu voči žalovanému späť v tejto časti bez uvedenia dôvodu a teda zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania tento neúspech žalobcu nezohľadnil, nakoľko išlo o nepatrný neúspech, keď úroky z omeškania vo výške 5% zo sumy 500,- eur od 22.07.2020 do 03.11.2020 t.j. do späťvzatia žaloby, po vyčíslení predstavovali len sumu 7,19 eur.

18.2. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným rozhodnutím.

19. Podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

20. Žalobca bol v konaní od platenia súdneho poplatku oslobodený podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písmeno v) Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a doplnkov a žalovaný od poplatku oslobodený nebol. Súd v konaní žalobe žalobcu vyhovel a preto súd s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 30,- eur. Súdnym poplatkom 30,- eur predstavuje 6% zo sumy 500,00 eur.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.